

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 178/25
29.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Филиповић, председника већа, Весне Павловић-Нинковић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Премовић, адвокат из Београда, Булевар Михајла Пупина бр. 165/а, против тужених: “Alo Media System” д.о.о. из Београда, улица Косовска бр. 26/III, издавач самосталног електронског издања интернет портала “alo.rs”, Дејана Новаковића, бившег одговорног уредника самосталног електронског издања интернет портала “alo.rs” и Ненада Апостоловића одговорног уредника самосталног електронског издања интернет портала “alo.rs” чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, улица Македонска бр. 44, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 268/22 од 17.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 268/22 од 17.10.2024. године, у ставу другом и четвртм изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 268/22 од 17.10.2024. године, ставом првим изреке дозвољено је субјективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 10.10.2023. године. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа због објављивања нетачних информација под насловом: “... опет

пише, па брише. ... овим потезом показао невиђену сујету према ..., све је испливало (видео)” и у тексту: “Поново користи ниске и перфидне трикове о особи коју је већ ... и понизио пред милионима гледалаца?” објављених у самосталном електронском издању интернет портала “alo.rs” дана ... године, солидарно исплате тужиоцу износ од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке одбачена је тужба у делу у којем је тражено да се наложи туженом Ненаду Апостоловићу, одговорном уреднику самосталног електронског издања интернет портала “alo.rs” да правноснажну пресуду објави без коментара и без одлагања, о свом трошку у самосталном електронском издању интернет портала “alo.rs”. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 125.100,00 динара.

Благовременом жалбом тужилац је побијао ову пресуду како из садржине жалбе произлази у ставу другом и четвртм изреке због погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у побијаном делу, у смислу одредби члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011, са каснијим изменама и допунама), наставши да је жалба тужиоца неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбеним наводима тужиоца указује на друге повреде поступка које би биле од утицаја на доношење другачије одлуке.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку на интернет сајту “alo.rs” је дана ... године објављен текст под насловом: “... опет пише, па брише. ... овим потезом показао невиђену сујету према..., све је испливало (видео)”. Испод наслова текста стоји означено: “...” под насловом “Срамно понашање ...”, следеће садржине: “На новонасталу непријатну ситуацију која се десила ... око издавања свог првенца албума и саботирање истог, позван је и њен ... и ... да прокоментарише ситуацију. Наиме, ... је објавио низ сторија где у једном, судећи по коментарима на друштвеним мрежама, исмева сузе ... Сторији су изашли у време ... лајва где је кроз сузе испричала шта јој се десило и добила огромну подршку. Да ли ... овим потезом поново користи ниске и перфидне трикове о особи коју је већ... и понизио пред милионима гледалаца? ... се није јављао на телефон, већ ... која је рекла да он може ове наводе да прокоментарише али смо остали без одговора и са реченицом “Јавиће вам се ... касније”, а потом у другом позиву, када су се сторији поменули од ње смо чули следеће: Знаш ти одлично ништа није ни качено а ни брисано, ајде ћао! - дрским тоном је рекла новинарима и спустила слушалицу. Међутим, одмах након чак првог позива, спорни сторији су обрисани али зашто и због ког разлога ако нису били злонамерни и како онда “ништа није брисано ни качено?”. Подсетимо, ... је ... упознао док је још била удата за другог човека ..., али то им очигледно није сметало да започну везу. ... је, како други медији наводе, водила ... и подржавала ... коју је ... приредио ..., што целу ствар чини још бизарнијом”. На истом сајту је дана... године објављен одговор тужиоца: “... Није истина да сам исмевао ...”, поднаслов: “.. демантовао је све” следеће садржине: “Недавно је у медијима испливала вест како је... на друштвеним мрежама исмејао ... Међутим, сада се огласио његов адвокат и нагласио како поменуте информације нису

тачне. Није истинита информација да се ... оглашавао на друштвеним мрежама, нити да је објављивао низ сторија у којима исмева ... Није тачна информација да су објаве касније обрисане јер исте нису ни постојале. Такође, није истинита информација да је ... водила ... и подржавала ... Изнете информације у целости нису истините – изјавио је ... адвокат”. Саслушан у својству парничне странке тужилац је изјавио да без обзира на чињеницу да је јавна личност овакав начин писања таквог типа да вређа његову част и углед јер је испало да се руга ... и да је исмева, те да је користио ниске и перфидне трикове и тако даље. Што се тиче другог дела чланка навео је да исти вређа његову част и углед јер би неко могао да помисли да је са ... ..., те да у предметном чланку ништа није истина. Такође је навео да је приметио да је после објављивања чланка било лошег коментара женског дела публике и чинило му се и да постоји мања посећеност женске популације на ...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом члана 128 став 2 Закона о јавном информисању и медијима, донео одлуку као у ставу првом изреке ожалбене пресуде. Одлуку као у ставу другом изреке ожалбене пресуде донео је на основу члана 9 став 1 и 2 Закона о јавном информисању, док је одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 128 став 1 Закона о информисању и медијима, налазећи да су, у конкретном случају, новинар и одговорни уредник самосталног електронског интернет портала “alo.rs” поступили у складу са цитираним чланом Закона о јавном информисању, верно и без измена пренели информације које су преузете из интернет издања другог јавног гласила и то са интернет сајта “Нуре”. Како је туђа информација пренета и објављена веродостојно и потпуно, уз навођење гласила из којег је информација пренета, без изношења додатних информација и коментара, то преношење спорних информација, ценећи све околности под којима је она пренета, не може бити основ одговорности тужених за евентуалну штету коју тужилац потражује. Осим тога тужени су дана ... године, објавили одговор на информацију тужиоца у коме је тужилац демантовао да се оглашавао на друштвеним мрежама, да је објављивао низ “сторија” у којима исмева ..., да су објаве касније обрисане јер исте нису ни постављене, као и да је ... водила ... и подржавала ..., па је првостепени суд донео одлуку као у ставу другом изреке ожалбене пресуде.

Оцењујући наводе жалбе тужиоца Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, с тим што овај суд, као другостепено, за такву одлуку износи другачије разлоге на основу чињеница које су у првостепеном поступку правилно и потпуно утврђене.

Наиме, одредбом члана 9. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, (“Службени гласник РС”, бр. 83/2014. и 58/2015), прописано је да су уредник и новинар дужни да са пажњом примереном околностима, пре објављивања информације која садржи податке о одређеној појави, догађају и личности провере њено порекло, истинитост и потпуност. Ставом другим истог члана прописано је да су уредник и новинар дужни да преузете информације, идеје и мишљења пренесу веродостојно и потпуно, а ако се информација преузима из другог медија – да наведу и назив тог медија.

Одредбом члана 112. истог закона, прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са тим законом забрањено, а које због њеног

објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите које том лицу стоје на располагању у складу са одредбама истог закона.

Одредбом члана 113 истог закона, прописано је да новинар, односно одговорни уредник, одговара за штету насталу објављивањем информација из члана 112 став 1 овог Закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом.

Одредбом члана 10 Европске конвенције о људским правима, прописано је да свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примање и саопштавање информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе. Ставом другим истог члана, прописано је да пошто коришћење ових слобода за собом повлачи дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом неопходним у демократском друштву у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавање откривања обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства.

У конкретном случају тужилац је тужбеним захтевом тражио да се утврди да су му објављивањем напред наведених информација на интернет порталу туженог повређени част и углед, те да се ради о неистинитим информацијама и да му је тиме причињена нематеријална штета. Право на част и углед је право на поштовање људске части заслужено стеченог угледа лица. Част као скуп особина представља субјективну категорију која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење које о одређеном лицу има средина, због чега оно представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреде и клевете. Увреда је напад на људску част којом се изражава презир према некоме, ниподаштавање, омаловажавање према некоме, одрицање људских особина и слично, док је клевета изношење или преношење истинитог или неистинитог, што може шкодити његовој части и угледу. Да би постојала повреда части и угледа, потребно је да је објављена информација представљала увреду или клевету и да постоји препознатљивост субјекта информације, затим лична погођеност субјекта информације, непропорционалност информације, односно да објављивањем информација на којима се задире у нечију част и углед не представља примерен начин за остваривање оправданог циља.

По налажењу Апелационог суда тужилац се може сматрати јавном личношћу, јер је певач, јавност је заинтересована и за његов приватни живот и његове емотивне односе. Имајући у виду да јавне личности морају имати виши степен толеранције у односу на информације које би могле да наруше њихову част и углед, то је и тужилац као јавна личност морао имати виши степен толеранције за објављивање мишљења, критика и информација о себи и у односу на остале грађане.

Да би лице имало право на накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа објављивањем информација, потребно је да поред тога што је објављена, да је неистинита и недопуштена информација, иста мора да поседује лезиону способност, односно да је својим садржајем подобна да повреди част и углед субјекта, онога на кога

се та информација односи. Међутим, из садржине објављеног текста такав закључак у конкретном случају не произлази. По оцени овога суда предметне информације нису лезионо подобне ни због тога што тужиоца представљају у погрешном светлу, јер околност како ће неко да доживи понашање другог лица, представља вредносни суд. Стога, објављене информације о тужиоцу и његовом понашању према ..., својим садржајем нису подобне да повреду част и углед тужиоца, односно нису усмерене на повреду личности тужиоца, већ на обавештавање дела јавности о приватном животу тужиоца будући да је тужилац јавна личност и део јавности је заинтересован да сазна појединости из његовог приватног живота. Границе слободе изражавања када се информација односи на јавне личности су шире, тако да јавне личности морају имати виши степен толеранције у односу на информације које би могле да наруше њихов углед и част. Тужилац није доказао да су ставови, односно вредности судови изнети у спорном тексту подобни да повреду част и углед и достојанство тужиоца, а на њему је био терет доказивања тих чињеница сходно правилима о терету доказивања из члана 231 ЗПП. Овај суд је ценио и чињеницу да су тужени објавили одговор тужиоца као реакцију на објављен текст па су тужени поступили у складу са дужном новинарском пажњом и омогућили да се тужиочево мишљење чује у јавности, јер су објавили одговор тужиоца на информације из спорног текста.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца да тужени нису пренели идентичан наслов оригиналног текста тако што су додавањем речи „невиђену” у наслов, унео измену која има за циљ да повреди част и углед тужиоца. Међутим, тужилац те тврдње није доказао а на њему је био терет доказивања сходно правилима о терету доказивања из члана 231 ЗПП. Наиме, тужилац након објављивања спорног текста у захтеву за објављивање одговора од 03.06.2022. године, није навео да је спорни текст нетачно пренет, а ове наводе је први пут истакао у жалби.

Како се ни осталим наводима жалбе тужиоца не доводе у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, применом члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци.

Применом члана 401 тачка 2 ЗПП, потврђено је и решење о трошковима парничног поступка из става четвртог изреке ожалбене пресуде будући да је донета на основу правилне примене одредби чл. 153 и 154 ЗПП и у складу је са успехом странака у спору и важећој АТ и ТТ на дан пресуђења.

Применом члана 165 став 1 ЗПП, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, будући да није успео у поступку по жалби.

**Председник већа-судија
Весна Филиповић,с.р.**

За тачност отправка

Управитель писарнице
Јасмина Ђокић